

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 112.

Anden Sæssion.

36te Møde.

Mandagen den 25de November.

(Forts.)

With (forts.): Det er netop det Selvsamme, som finder Sted ved Begjæring om Afslutning; 15 Personer kunne forlange, at Discusjonen om en Sag skal ophøre, at den skal afsluttes, som det hedder, men Thinget skal give sit Samtykke dertil; naar altsaa 15 Medlemmer forenes om at forlange Sagen sat til Afslutning, saa spørges Thinget: skal Sagen afsluttes eller ikke, og derover giver det hele samlede Thing sin Mening tilkjende. Ligesaa dan vil jeg have, at det skal være, naar 12 Medlemmer forlange Navneopraab, og da netop kun i dette ene Tilfælde, hvor der er Tale om Afslutning. Jeg synes, at det er meget billigt, at Forsamlingen kommer til at udtale sig saavel over det One som over det Andet.

Barfod: Ja, jeg var saa uheldig at komme for sildig paa Rigsdagen idag, og som Følge deraf var jeg ogsaa saa uheldig ikke at høre det Foredrag, hvormed den ærede Forslagsstiller indledede sit Forslag. Jeg maa imidlertid finde mig fuldkommen overbevist om, at den ærede Forslagsstiller er aldeles misforstaaet af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de District (Grundtvig); det kan umuligt være den ærede Forslagsstillers Mening, at ville gjøre Ende paa Navneopraab, tværtimod er det min fulde Overbeviisning, at han i samme Grad hader den ubetimelige Afslutning, som jeg selv hader den, og det er min fulde Overbeviisning, at hans Forslag her gaaer i samme Retning, som jeg kunde ønske, og som Følge deraf tillader jeg mig paa det Bedste at anbefale Forslaget. Afslutning af Forhandlingerne kan finde Sted, naar enten Formanden eller 15 Medlemmer fremkomme med

Forslag derom, men jeg troer ikke at tage feil, naar jeg mener, at jeg ikke er ene om at antage, at dette Afslutningsforlangende ved forskjellige Leiligheder er blevet misbrugt, og, for at sætte en Bom for disse Misbrug, er det, saaledes har jeg idetmindste opfattet den ærede Forslagsstillers Mening, at han er kommen med sit Forslag. Der er af adskillige Medlemmer her i Salen forsøgt paa at sætte en Bom for denne Afslutning, idet man nemlig har villet vanskeliggjøre Afslutningen ved bestandigt at forlange Navneopraab, naar Afslutning er forlangt; derved bliver Afslutningen saaledes vanskeliggjort, at aabenbart de Herrer, som ellers havde stor Lyst til at faae Afslutning, maatte betænke sig saa meget mere paa at forlange den. Men den ærede Rigsdagsmand for Veile (With) har gjort den Erfaring, at dette Navneopraab ikke engang var tilstrækkeligt, og derfor vil han have denne Fremgangsmaade gjort endnu mere omstændelig, idet han først vil have Navneopraab indrømmet, hvad han naturligviis forudsætter det vil blive, efterat endnu en anden Afstemning er gaaen forud, en Afstemning om, hvorvidt Navneopraab maa finde Sted eller ikke. Jo flere Afstemninger af denne Art der finder Sted, destomere trækkes Tiden ud, og desto vanskelige bliver det at faae Afslutningen sat igjennem, og som Følge deraf er hans Forslag aldeles consequent; ja, der er ganske vist de, som have meent, at man ikke burde lade det beroe ved at forlange, at der stumpeihen skal stemmes over, hvorvidt Navneopraab maatte tillades eller ikke, der er dem, som have været endnu ivrigere i at afværge Afslutning, og som have ønsket, at det ved Kugleafstemning skulde afgjøres, hvorvidt Navneopraab maatte finde Sted, og det er vistnok et endnu mere radicalt Middel end det af Rigsdagsmanden for Veile (With) fore-